

עמ"ת 61852/03/14 - אחמד הייב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת
עמ"ת 61852-03-14 הייב(עציר) נ' תביעות צפת
בפני כב' השופט אשר קולה
העורר
נגד
המשיבה
אחמד הייב
מדינת ישראל
01 אפריל 2014

נוכחים:

בשם העורר - עו"ד ג'מאל זנגריה

בשם המשיבה - עו"ד לירן אוחיון

העורר - הובא [ע"י הליווי]

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני ערר על החלטת בית משפט השלום בקרית שמונה (כב' השופט מ. נדל) במסגרת תיק מ"ת 21668-02-14 מיום 27.3.14 לפיה, הורה הוא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

החלטה זו ניתנה לאחר שהעורר הופנה פעמיים לשרות המבחן, כאשר הנימוק המרכזי הוא ששרות המבחן לא המליץ על שחרורו של העורר לחלופת המעצר המוצעת.

עיינתי אפוא בתסקיר שרות המבחן ומצאתי, כי אכן סופו של יום השורה התחתונה הייתה "העדר המלצה לשחרור לחלופה כלשהי".

ואולם, לגופה של ההחלטה קבע עורך התסקיר, כי יש באיזוק האלקטרוני, כמו גם במרחק הרב שבו מוצע מקום החלופה - בישוב רהט בדרום הארץ לבין מגורי המתלוננת בכפר, כדי להפחית את הסיכון בהתנהגות אלימה ומפגש כלשהו בין העורר למתלוננת. עוד קבע עורך התסקיר, כי המשמורנית הנוספת הינה אחרית ואסרטיבית יותר.

הסיבה בגינה לא המליץ שרות המבחן על שחרור לחלופה כלשהי, הינה בגין דפוסי התמכרותו לחומרים ממכרים והסיכון הנובע מכך להישנות התנהגות אלימה.

ב"כ העורר מלין על החלטתו של בית המשפט קמא שכן בית המשפט קמא לא שקל את האמור בתסקיר לגופו והסתפק רק בקריאת ה"שורה האחרונה" של התסקיר ולפיה, אכן שרות המבחן לא המליץ על שחרור לחלופת מעצר.

עוד טוען ב"כ העורר, כי אין בטענה שנטענה בתסקיר מבלי שהדבר הוכח כדבעי כי העורר משתמש בחומרים ממכרים, או כי מצבו הנפשי של העורר רעוע כדי לשלול לחלוטין את חלופת המעצר המוצעת.

מאידך, טוען ב"כ המשיבה, כי מדובר בעורר שלא ניתן לתת בו אמון, הוא נשפט בעברו מספר פעמים ואף ריצה תקופות מאסר כאלו ואחרות בעבירות של תקיפת שוטרים, השמדת ראיות, אי ציות לבית משפט, החזקה ושימוש בסמים, תקיפה סתם ועוד.

עוד טוען ב"כ המשיבה, כי העורר תקף את המתלוננת בצורה אכזרית ביותר וכי הוא מהווה סיכון של ממש לגביה. לעניין זה מבקש ב"כ המשיבה להוסיף כי כבר נקבע לא אחת בפסיקה, שריחוק המקום לכשעצמו אין בו כדי לאיין מסוכנות הנשקפת ממי התוקף את בת זוגו.

ב"כ המשיבה מבקש להפנות לאירוע אשר ארע לאחר התקיפה המתוארת בכתב האישום ולפיה, כך לטענתו, נמלט העורר מהמשטרה לתקופה ארוכה וזאת הגם שהיה ידוע לו שהמשטרה מחפשת אחריו. לעניין זה העיר ב"כ העורר ובצדק כי טיעון זה לא נטען בבית המשפט קמא ואין ערכאת הערעור מהווה משום מתן הזדמנות ל"מקצה שיפורים".

עוד הפנה ב"כ המשיבה לפסיקה ענפה אשר בה לטענתו נקבע כי מקום בו סוטה בית המשפט מהמלצת שרות המבחן שלא להורות על שחרור לחלופה, עליו לנמק זאת נמק היטב.

לאחר שענייתי בכל החומר שהוצג לעיוני ושמעתי את טיעוני הצדדים, אני סבור כי בנסיבות העניין אין מנוס מהחזרת הדיון בשאלת אפשרות איון מסוכנותו של העורר לבית המשפט קמא.

ער אני כמובן לפסיקה בדבר ההתערבות המצומצמת שעה ששרות המבחן בא בהמלצה שלילית ואולם, בעניין שבפנינו הגם שהמלצת שרות המבחן הינה אכן שלא להמליץ על חלופה כלשהי, הרי שבגוף התסקיר נקבע מפורשות שהן באיזוק האלקטרוני והן במשמורנית הנוספת המוצעת יש כדי להפחית את הסיכון להתנהגות אלימה כלפי המתלוננת.

נכון הוא שרות המבחן אומר באותה נשימה ממש שאין בכך למנוע התנהגות עוברת חוק לרבות חוסר יציבות והתנהגות חסרת שיכול דעת ואף תוקפנית בגין השימוש לרעה בחומרים ממכרים, ואולם יש לזכור כי בפנינו כתב אישום אשר עניינו בתקיפת בת זוג ואת המסוכנות יש לבחון כלפי המתלוננת ולא כלפי כולי עלמא. איני מתעלם גם מעברו הפלילי המכביד

של העורר ואולם, זה בלבד אינו מטה את הכף לקביעה גורפת שאין חלופת מעצר שתיסכון בעניינו של העורר.

אשר על כן, סבורני, כי בית המשפט קמא צריך היה להתרשם במישרין מהמשמורנית המוצעת ולבחון האם יש בכוחה של זו בצירוף האיזוק האלקטרוני ובהינתן המרחק הרב שבין מקום החלופה המוצעת למקום מגוריה של המתלוננת, כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהעורר כלפי המתלוננת.

מאליו מובן, כי בית המשפט קמא רשאי יהיה לבחון האם בכוחה של המשמורנית המוצעת למנוע גם שימוש לרעה של העורר בחומרים ממכרים.

אין באמור בהחלטתי זו כדי לקבוע מסמרות בדבר הדרך שבית המשפט קמא ילך בא ואולם, שומה היה עליו לבחון באופן בלתי אמצעי גם את אפשרות איון המסוכנות באפשרות המשמורנית הנוספת.

עוד אומר, כי בית המשפט קמא יהיה רשאי לשקול, בין שאר שיקולים, גם את השיקולים שהעלו לראשונה בפניי בדבר הימלטותו לכאורה של העורר מהתייצבות בתחנת המשטרה.

אשר על כן, הערר מתקבל במובן זה שהתיק יוחזר לבית המשפט קמא שיבחן את השאלות כמפורט לעיל.

עד להחלטה אחרת יוסיף העורר וישהה מאחורי סורג ובריח.

ניתנה והודעה היום א' ניסן תשע"ד, 01/04/2014 במעמד הנוכחים.

אשר קולה, שופט

הוקלדעלידיסיגלבניהודה